

Arrest

**nr. 345 811 van 28 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. ROEKENS, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 11 juni 2025.

Op 21 november 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in het bijzijn van haar advocaat.

Op 12 december 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bezit de Georgische nationaliteit en u bent van Georgische origine. U bent afkomstig uit Tbilisi. U hebt vier kinderen uit uw huwelijk met K.D.: K.A., K.N. (O.V. nr. [...], CGVS ref. [...]), K.T. (O.V. nr. [...], CGVS ref. [...]) en K.B. (O.V. [...], CGVS ref. [...]).

Na uw scheiding van K.D. kreeg u een nieuwe relatie met J.S., een man van Turkse origine. U huwde met J.S. in 2014. U werd psychologisch mishandeld door J.S.. Hij begon doorheen de loop van jullie huwelijk steeds meer uw dagdagelijkse activiteiten te controleren. Hij probeerde uw contact met uw kinderen te belemmeren. Sinds begin 2022 liet J.S. u psychiatrisch behandelen in Trabzon, Turkije. U moest veel verschillende medicamenten slikken. U kon nauwelijks nog functioneren. In december 2022 werd uw situatie onhoudbaar en begon u tegen de wensen van J.S. in te gaan. In januari 2023 zegde J.S. dat u moest worden opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Hij bedreigde u. U weigerde zich te laten opnemen in een psychiatrisch ziekenhuis en u gaf aan dat u wilde scheiden. Jullie gingen naar het justitiehuis waar J.S. tot uw verbazing meteen instemde met een echtscheiding. U begreep later dat hij dit deed om vastgoed te kunnen kopen waar u geen aanspraak meer op zou kunnen maken. Sinds februari 2023 bent u uit de echt gescheiden. Na de echtscheiding had u geen contact meer met J.S.. U was er slecht aan toe en u kwam uw bed nauwelijks uit. U vernam wel van uw buren dat uw ex-man dagelijks in de buurt van uw woonplaats werd gezien.

Rond maart 2023 kreeg u ook problemen met uw eerste ex-echtgenoot, D.K.. Hij accepteert de seksuele oriëntatie van uw dochter N. niet en verweet u dat u haar niet goed hebt opgevoed. Hij wachtte uw dochter op bij jullie woning en viel haar aan. U en enkele buren kwamen tussen en de politie werd verwittigd. Uw eerste ex-echtgenoot werd een contactverbod opgelegd. Hierna kende u geen problemen meer met hem. In april 2023 vertrok N. naar Frankrijk.

In januari 2024 reisde u samen met uw minderjarige zoon B. naar België. U bleef ongeveer een week in België en keerde daarna terug naar Georgië. Op 17 januari 2024 diende uw zoon een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 19 november 2024 nam het CGVS een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek omdat uw zoon niet aanwezig was op het persoonlijk onderhoud. Uw zoon keerde namelijk terug naar Georgië.

Op 21 januari 2025 verliet u Georgië opnieuw en reisde u naar België. Op 26 mei 2025 keerde uw zoon B. ook terug naar België. U diende samen met uw zoon, als vergezellende minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in op 11 juni 2025. Op 2 oktober 2025 heeft uw meerderjarige dochter N. een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de DVZ. Uw meerderjarige dochter T. diende samen met haar echtgenoot twee verzoeken om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties, die beiden werden afgewezen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw originele identiteitskaart, het origineel paspoort van uw zoon, de originele identiteitskaart van uw zoon, een medisch attest, een kopie van een politieverslag met vertaling, medische verslagen van uw behandeling in Turkije, een kopie van uw huwelijksakte, diverse vertalingen van uw Georgische documenten naar het Turks, een aanvraagformulier voor het verkrijgen van de Turkse nationaliteit en een aanvraag voor een naamswijziging.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde aan dat u medische klachten heeft, u zou namelijk lijden aan de ziekte van Meunière. U hebt een behandeling nodig, maar bent hierop nog aan het wachten (CGVS, pg 3). U beschikte derhalve enkel over een formulier voor doorverwijzing en een toelating om een consultatie aan te vragen van het Rode Kruis. Er liggen op heden geen medische attesten voor die wijzen op het bestaan van bijzondere procedurele noden in uw hoofde. Uit uw verklaringen kon ook niet blijken dat u niet in staat zou zijn om op adequate wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. U gaf aan dat u door uw ziekte aanvallen kan krijgen waardoor u duizelig bent en de controle over uw lichaam verliest (CGVS, pg 3). Daarnaast zou u wat gehoorproblemen hebben. U verklaarde dat u op heden geen psychische klachten heeft (CGVS3, pg 3). U bevestigde dat u fysiek en mentaal in staat was om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 3). Het onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat was uw asielmotieven uiteen te zetten en de vragen te begrijpen. De gehoorproblemen waar u melding van maakte, vormden geen probleem. U bevestigde dat u alle vragen begreep en dat u alles goed had kunnen verstaan (CGVS, pg 13). U wierp

ineens wel nog op dat u vergeetachtig bent en dat u zich veel details niet meer herinnerde (CGVS, pg 13), maar dit was weinig ernstig aangezien u bij aanvang uitdrukkelijk stelde dat u geen psychische problemen hebt en u ook geen enkele melding maakte van enige cognitieve of geheugenproblemen. U legde geen recente en onderbouwde medische attesten neer waaruit geheugenproblemen zouden kunnen blijken. Alles samengenomen kwam het standaardprocedureverloop niet in het gedrang en drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië hebt verlaten uit vrees voor uw beide ex-echtgenoten.

Uw persoonlijk gedrag en de laattijdigheid van uw verzoek wijzen er echter op dat u Georgië niet moest ontvluchten omwille van een dringende nood aan internationale bescherming. U situeerde uw problemen met uw eerste ex-echtgenoot in maart 2023 en deze met uw tweede ex-echtgenoot tijdens uw huwelijk en in de ganse periode na de scheiding in februari 2023 (zonder concreet incident, zie verder). U reisde in januari 2024 al naar België om uw zoon B. naar hier te brengen. U maakte geen gebruik van deze gelegenheid om internationale bescherming te vragen en u keerde op eigen initiatief terug naar Georgië (CGVS, pg 10). Indien u werkelijk een ernstig risico zou lopen in Georgië omwille van uw exen, zou verwacht worden dat u bescherming zou zoeken van zodra u daartoe de mogelijkheid had. U bleef echter na uw terugkeer nog een jaar in Georgië om pas in januari 2025 het land opnieuw te verlaten. Eens aangekomen in België wachtte u nog eens bijna zes maanden om een verzoek in te dienen. Als uitleg hiervoor stelde u dat u wachtte op uw zoon (CGVS, pg 10). Hij kon immers nog niet meteen terug naar België reizen omwille van de beperkingen rond visumvrij reizen (CGVS, pg 10). Er was echter geen gegronde reden om te wachten met het indienen van uw verzoek. Uw zoon kon u immers nadien ook nog vergezellen en als minderjarige uw procedure volgen. Uw uitleg volstaat geenszins om de manifeste laattijdigheid van uw verzoek te verantwoorden.

Verder is het niet geloofwaardig dat er een reële (fysieke) dreiging uitgaat van uw tweede ex-echtgenoot, J.S., omwille van volgende redenen:

Vooreerst moet worden benadrukt dat uw ex-echtgenoot voor de echtscheiding nooit fysiek gewelddadig was en ook na de scheiding vonden geen incidenten plaats met fysiek geweld, zodat het al weinig plausibel lijkt dat hij dan alsnog zijn toevlucht zou nemen tot fysiek geweld (CGVS, pg 7).

Daarnaast stemde hij meteen in met de scheiding en verliep de scheiding zelf uiteindelijk zonder problemen (CGVS, pg 9). Dat hij meteen zou hebben ingestemd omdat hij zo een woning in Trabzon kon kopen waar u geen aanspraak kon op maken, wijst er op dat hij zelf ook verkoos om niet meer gehuwd te zijn (CGVS, pg 9), zodat er niet kan worden ingezien waarom hij u nog iets zou willen aandoen. Indien hij u nog steeds onder zijn controle wilde houden, was zijn beste optie om net wel gehuwd te blijven. Eens gescheiden, zou hij immers niet meer dezelfde mogelijkheden hebben om u psychisch onder de knoet te houden zoals hij deed tijdens het huwelijk.

Verder kende u geen zwaarwichtige problemen met J.S. na de scheiding. U bent uit de echt gescheiden in februari 2023. Na uw echtscheiding had u geen enkel contact meer met uw ex. De laatste keer dat u met hem in contact was, was toen u naar het justitiehuis ging om de scheiding te regelen (CGVS, pg 9). Gezien u nog tot januari 2025 in Georgië verbleef en dit op hetzelfde adres (CGVS, pg 4), zou worden verwacht dat u al zwaarwichtige problemen zou hebben gekend met uw ex indien hij er werkelijk op belust zou zijn om u iets aan te doen of u 'te vernietigen (zowel psychologisch als fysisch)' zoals u beweerde (DVZ, vragenlijst CGVS, 3.4).

U verklaarde echter enkel dat hij regelmatig in de buurt van uw woning werd gezien door uw burens, meer gebeurde er niet (CGVS, pg 8 en 9). Dit kwam dan ook nog eens weinig aannemelijk over, aangezien u hem op geen enkel moment zelf zou hebben gezien; u ook geen idee had wat hij deed op de momenten dat hij zou zijn gezien bij uw woning; en u zeer ontwijkend antwoordde op de vraag wanneer hij er voor het laatst werd gezien (CGVS, pg 9). Dat u niet meer wist te vertellen omdat u er slecht aan toe was en in bed lag (CGVS, pg 9), kan niet overtuigen. U was immers wel in staat om in januari 2024 naar België te reizen, waarbij u verklaarde dat het toen beter met u ging en u toen uw medicatie aan het afbouwen was (CGVS, pg 10). U bleek dus zeker niet de ganse periode van uw verblijf in Georgië na de echtscheiding aan uw bed te zijn gekluisterd. Bij de DVZ verklaarde u dat u acht maanden in uw bed doorbracht, wat ook niet de ganse periode na uw scheiding beslaat (DVZ, vragenlijst CGVS nr. 3.5). Indien uw ex dus nog zeer regelmatig in de buurt van uw woning zou zijn gezien, zouden meer omstandige verklaringen over zijn demarches worden

verwacht. Deze vaststellingen maken dat er de nodige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt.

Alles samengenomen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u uw tweede ex-echtgenoot werkelijk dient te vrezen. Er is geen enkele (geloofwaardige) aanwijzing dat uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid zou worden bedreigd door uw tweede ex-echtgenoot sinds uw echtscheiding. Er is ook geen enkele concrete en geloofwaardige indicatie voorhanden waaruit zou kunnen blijken dat uw minderjarige zoon een vrees zou moeten koesteren voor uw ex-echtgenoot (CGVS, pg 5, 6 en 10).

Het is evenmin geloofwaardig dat u voor uw eerste ex-echtgenoot, D.K., dient te vrezen bij terugkeer naar Georgië:

U hebt geen enkele melding gemaakt van problemen na de echtscheiding met uw eerste ex-echtgenoot bij de DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS). U haalde pas op het CGVS aan dat hij u verwijten maakt omwille van uw dochter, dat u niet weet tot wat hij in staat zou zijn en dat hij ermee dreigde u te straffen (CGVS, pg 6). Indien u werkelijk persoonlijk zou moeten vrezen voor uw eerste ex-echtgenoot, mocht u niet hebben nagelaten deze vrees te vermelden bij de DVZ. Hiermee geconfronteerd kon u geen plausibele reden verstrekken voor deze opvallende omissie. U stelde enkel dat u wist dat het eerste interview kort was en dat u meer tijd zou hebben bij het tweede interview (CGVS, pg 6). Dit kan niet afdoende verklaren waarom u een volledig asielmotief geheel onvermeld zou laten. Er wordt immers verwacht dat u bij de DVZ nauwkeurig, in het kort, weergeeft waarom u bij terugkeer problemen vrees of riskeert (DVZ, vragenlijst CGVS, nr. 1) en dat u een overzicht geeft van alle feiten die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht (DVZ, vragenlijst CGVS, nr. 3.5).

In maart 2023 zou het tot een gewelddadige confrontatie gekomen zijn tussen uw ex en uw dochter N. omwille van haar seksuele oriëntatie (CGVS, pg 6). Voor zover er geloof zou worden gehecht aan dit incident, moet worden benadrukt dat dit geweld tegen uw dochter was gericht en niet tegen u. U wordt niet als slachtoffer vermeld in het verslag van het ministerie van binnenlandse zaken dat u neerlegde (zie groene map: stuk 6). Verder reikte u geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat uw ex na dit incident van plan zou zijn om u iets aan te doen. Hij kreeg een contactverbod opgelegd – ten aanzien van uw dochter, niet ten aanzien van u zoals u verkeerdelijk beweerde (CGVS, pg 6, groene map: stuk 6) - en sindsdien hebt u niets meer van hem vernomen (CGVS, pg 7). U verklaarde dat hij 'verdween' na het contactverbod (CGVS, pg 7). U verbleef zelf, zoals hierboven al besproken, nog tot januari 2025 op uw adres in Tbilisi. Redelijkerwijze zou hij al de gelegenheid gehad hebben zijn om dreigementen uit te voeren of daartoe pogingen te ondernemen indien hij er werkelijk op was belust u iets aan te doen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aangetoond dat u een persoonlijke, actuele en gegronde vrees dient te koesteren voor uw eerste ex-echtgenoot.

De vrees van uw meerderjarige dochter N. en de geloofwaardigheid van haar seksuele oriëntatie zal afzonderlijk worden beoordeeld in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Het loutere gegeven dat zij mogelijks problemen zou hebben gekend omwille van haar seksuele oriëntatie betekent niet automatisch dat u als moeder een gegronde vrees zou moeten koesteren omwille van de seksuele oriëntatie van uw dochter. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt geenszins dat elke ouder van een kind dat tot de LGBTQ+-gemeenschap behoort, wordt vervolgd dan wel een risico loopt op ernstige schade. U blijft er dus toe gehouden uw individuele vrees in concreto aan te tonen. U bent daar niet in geslaagd.

Voor zover u alsnog problemen zou kennen met uw ex-echtgenoten bij terugkeer naar Georgië, moet er volledigheidshalve op worden gewezen dat u in dat geval beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. U hebt in elk geval op geen enkele wijze aangetoond dat de Georgische autoriteiten in uw geval niet bereidwillig of niet machtig zouden zijn om u bij te staan:

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht.

Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt

richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

Wat betreft uw vermeende problemen met uw tweede ex-echtgenoot na de scheiding verklaarde u nooit de hulp te hebben ingeroepen van de Georgische autoriteiten (CGVS, pg 11). Het spreekt voor zich dat de autoriteiten slechts kunnen optreden en bescherming bieden indien zij op de hoogte worden gesteld van een bepaalde problematische situatie. U haalde aan dat dit onmogelijk was omdat hij zich voordeed als een zorgzame man en u onder invloed was van medicatie waardoor u niet functioneerde (CGVS, pg 11). U zou de politie niet kunnen overtuigen dat hij u stalkte omdat de politie hem zou geloven en niet u (CGVS, pg 11). Dit zijn echter louter veronderstellingen aangezien u nooit enige poging ondernam om de politie in te lichten over de situatie. U kan er niet zonder meer vanuit gaan dat men u niet zou geloven, zeker wanneer wordt overwogen dat uw burens hem zouden hebben gezien nabij uw woning en er dus potentiële getuigen waren die uw relaas konden bijtreden (CGVS, pg 9). Uw psychische toestand voorafgaand aan uw vertrek uit Georgië biedt evenmin voldoende verklaring voor het gebrek aan enige poging om de autoriteiten in te schakelen. U was immers niet de ganse periode in de onmogelijkheid om iets te ondernemen zoals hierboven al werd besproken en bovendien genoot u de steun van uw burens en uw kinderen, die u eventueel hadden kunnen helpen om stappen te zetten of zelf de politie hadden kunnen inschakelen.

Aangaande uw eerste ex-echtgenoot, bleek dat de autoriteiten optraden tijdens en na het incident in maart 2023 (CGVS, pg 6). Een van uw burens verwittigde de politie en zij kwamen ter plaatse (CGVS, pg 12, groene map: stuk 6). Uw ex werd vervolgens een contactverbod ten aanzien van uw dochter opgelegd (CGVS, pg 6,

groene map: stuk 6). Uit niets blijkt dat de autoriteiten niet zouden willen of kunnen optreden indien u problemen zou kennen met uw eerste ex-echtgenoot.

Ten slotte wordt nog opgemerkt dat u voldoende zelfredzaam en initiatiefrijk bent om stappen te ondernemen om bescherming te verkrijgen indien dit nodig zou zijn. U hebt hogere studies gevolgd, u hebt gewerkt in Georgië, u genoot de steun van uw kinderen en uit niets blijkt dat uw psychische toestand op heden van die aard zou zijn dat deze u zou verhinderen om stappen te ondernemen (CGVS, pg 3, 5).

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegde, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen ombuigen. Uw paspoort en identiteitskaart staven uw identiteit, nationaliteit en reisweg, die hier niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor het paspoort en de identiteitskaart van uw minderjarige zoon. Het Belgisch medisch attest werd hierboven al besproken en houdt louter een doorverwijzing in en een toelating om een afspraak te maken. Het verslag van het incident in maart 2023 werd hierboven al besproken en houdt geen bewijs in van een actuele en persoonlijke gegronde vrees voor uw eerste ex-echtgenoot. De Turkse medische documenten tonen aan dat u in 2022 een medische behandeling kreeg in een Turks ziekenhuis voor psychische klachten, wat op zich niet wordt betwist. Deze medische verslagen die allen dateren van voor uw scheiding tonen niet aan dat u na uw echtscheiding nog problemen kende met uw ex-echtgenoot. Uw huwelijksakte toont louter aan dat u gehuwd was, wat evenmin voorwerp uitmaakt van discussie. De vertalingen van uw Georgische documenten naar het Turks en de aanvraag om de Turkse nationaliteit te verkrijgen staven dat u samen met uw ex-echtgenoot bepaalde stappen aan het ondernemen was om in Turkije te kunnen wonen en de Turkse nationaliteit te verkrijgen. U verklaarde hieromtrent dat u de Turkse nationaliteit niet verkreeg (CGVS, pg 12). Dit wijzigt ook niets aan bovenstaande beoordeling ten aanzien van Georgië, het land waarvan u wel de nationaliteit bezit. De aanvraag voor een naamswijziging, u wou de familienaam van uw grootmoeder aannemen, houdt ook geen bewijs in van de door u aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing. Zij gaat in op de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming, de geloofwaardigheid van haar vrees ten aanzien van haar eerste ex-echtgenoot en haar tweede ex-echtgenoot, de beschermingsmogelijkheden van de Georgische autoriteiten en de vrees voor vervolging van haar meerderjarige dochter N. omwille van haar seksuele oriëntatie.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 8 april 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus, Georgië. Algemene situatie* van 12 februari 2025.

3.2. Op 13 april 2024 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin ze de beëdigde Nederlandse vertalingen van de Turkse medische documenten, die zich reeds in het administratief dossier bevinden en in de bestreden beslissing werden besproken, neerlegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste

instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Wat betreft de beoordeling van bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde aan dat u medische klachten heeft, u zou namelijk lijden aan de ziekte van Meunière. U hebt een behandeling nodig, maar bent hierop nog aan het wachten (CGVS, pg 3). U beschikte derhalve enkel over een formulier voor doorverwijzing en een toelating om een consultatie aan te vragen van het Rode Kruis. Er liggen op heden geen medische attesten voor die wijzen op het bestaan van bijzondere procedurele noden in uw hoofdte. Uit uw verklaringen kon ook niet blijken dat u niet in staat zou zijn om op adequate wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. U gaf aan dat u door uw ziekte aanvallen kan krijgen waardoor u duizelig bent en de controle over uw lichaam verliest (CGVS, pg 3). Daarnaast zou u wat gehoorproblemen hebben. U verklaarde dat u op heden geen psychische klachten heeft (CGVS3, pg 3). U bevestigde dat u fysiek en mentaal in staat was om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 3). Het onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat was uw asielmotieven uiteen te zetten en de vragen te begrijpen. De gehoorproblemen waar u melding van maakte, vormden geen probleem. U bevestigde dat u alle vragen begreep en dat u alles goed had kunnen verstaan (CGVS, pg 13). U wierp ineens wel nog op dat u vergeetachtig bent en dat u zich veel details niet meer herinnerde (CGVS, pg 13),

maar dit was weinig ernstig aangezien u bij aanvang uitdrukkelijk stelde dat u geen psychische problemen hebt en u ook geen enkele melding maakte van enige cognitieve of geheugenproblemen. U legde geen recente en onderbouwde medische attesten neer waaruit geheugenproblemen zouden kunnen blijken. Alles samengenomen kwam het standaardprocedureverloop niet in het gedrang en drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De bovenstaande motieven van de bestreden beslissing laat verzoekster geheel ongemoeid en blijven, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind.

5.3. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij Georgië heeft verlaten uit vrees voor haar beide ex-echtgenoten. Voor een samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.4. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft of bij terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De bestreden beslissing is onder meer gebaseerd op volgende pertinente gronden:

(i) Verzoeksters gedrag en de laattijdigheid van haar verzoek wijzen niet op een dringende nood aan internationale bescherming; De problemen met haar eerste ex-echtgenoot situeren zich in maart 2023 en deze met haar tweede ex-echtgenoot tijdens haar huwelijk en in de periode na de scheiding in februari 2023; Verzoekster reisde in januari 2024 naar België maar diende er echter geen verzoek om internationale bescherming in; Na een week keerde ze terug naar Georgië waar ze nog een jaar verbleef om vervolgens in januari 2025 opnieuw naar België te komen; Verzoekster diende echter pas zes maanden later, op 11 juni 2025, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten; Verzoekster kan deze manifeste laattijdigheid van haar verzoek niet met een gegronde reden verantwoorden;

(ii) Verzoeksters vrees ten aanzien van haar tweede ex-echtgenoot is niet ernstig; De scheiding in februari 2023 verliep zonder problemen; Na de scheiding tot aan haar vertrek naar België in januari 2025 had verzoekster geen contact meer met hem en kende geen problemen meer met hem; Hij zou nog wel regelmatig in de buurt van haar woning gezien zijn door de burens maar verzoekster blijft hier uiterst vaag over; Er is geen enkele (geloofwaardige) aanwijzing dat verzoekster en haar minderjarige zoon B. verzoeksters tweede ex-echtgenoot werkelijk dienen te vrezen bij terugkeer naar Georgië;

(iii) Verzoeksters vrees ten aanzien van haar eerste ex-echtgenoot is niet ernstig; Verzoekster maakte hier geen enkele melding van bij de Dienst Vreemdelingenzaken en kan hiervoor geen plausible reden geven; De gewelddadige confrontatie tussen verzoeksters eerste ex-echtgenoot en haar dochter N. omwille van haar seksuele oriëntatie, was – voor zover er geloof aan wordt gehecht – gericht ten aanzien van verzoeksters dochter en niet ten aanzien van verzoekster; Verzoekster reikt geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat haar eerste ex-echtgenoot, na dit incident en het hierna aan hem opgelegd contactverbod ten aanzien van de dochter, van plan zou zijn om verzoekster iets aan te doen; Verzoekster toont geen persoonlijke, actuele en gegronde vrees aan ten aanzien van haar eerste ex-echtgenoot;

(iv) De vrees van verzoeksters dochter N. en de geloofwaardigheid van haar seksuele oriëntatie zal afzonderlijk worden beoordeeld in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming; Het loutere feit dat zij mogelijk problemen zou hebben omwille van haar seksuele oriëntatie betekent niet automatisch dat verzoekster als moeder hierdoor een gegronde vrees voor vervolging heeft; Uit beschikbare landeninformatie blijkt geenszins dat een ouder van een kind dat tot de LGBTQ+-gemeenschap behoort, wordt vervolgd of een risico op ernstige schade loopt; Verzoekster dient haar individuele vrees in concreto aan te tonen waarin zij niet slaagt;

(v) Indien verzoekster alsnog problemen zou kennen met haar ex-echtgenoten bij terugkeer naar Georgië, kan zij beroep doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten; Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te bieden; Verzoekster dient aan te tonen dat bescherming in haar persoonlijk geval niet beschikbaar is, waarin zij echter niet slaagt; Wat betreft haar vermeende problemen met haar tweede ex-echtgenoot verklaart zij nooit de hulp te hebben ingeroepen van de Georgische autoriteiten; Wat betreft de problemen met haar eerste ex-echtgenoot, blijkt dat de autoriteiten optraden tijdens en na het incident in maart 2023, de politie kwam ter plaatse en aan verzoeksters ex-echtgenoot werd een contactverbod ten aanzien van verzoeksters dochter opgelegd; Ten slotte blijkt dat verzoekster voldoende zelfredzaam en initiatiefrijk is om stappen te ondernemen om bescherming te verkrijgen indien dit nodig zou zijn; Uit niets blijkt dat haar psychische toestand op heden van die aard zou zijn dat deze haar zou verhinderen om stappen te ondernemen;

(vi) De door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter niet in slaagt.

5.5. Inzake de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming verklaart verzoekster in het verzoekschrift dat ze in januari 2024 voor de eerste keer uit haar land van herkomst is vertrokken om haar minderjarige zoon B. naar België te brengen. Zij verbleef een week in België en keerde vervolgens terug naar Georgië. Haar zoon diende in België als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in maar deed afstand van zijn verzoek en keerde terug naar Georgië omdat hij niet gescheiden wilde zijn van zijn moeder. In januari 2025 is verzoekster voor een tweede keer uit Georgië vertrokken, weliswaar zonder haar minderjarige zoon B. omdat die omwille van beperkingen rond visumvrij reizen nog niet kon vertrekken. Verzoekster heeft gewacht tot zijn aankomst in België in juni 2025 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ze betwist stellig dat haar verzoek om internationale bescherming manifest laattijdig is. Ze stelt dat haar handelen louter was ingegeven door bezorgdheid om het welzijn van haar kinderen. Hierdoor had zij in 2024 enkel het voornemen om haar minderjarige zoon B. naar België te brengen en vervolgens terug te keren naar haar minderjarige dochter die in Georgië was achtergebleven en heeft zij pas in juni 2025 haar verzoek om internationale bescherming ingediend nadat haar minderjarige zoon B. drie dagen eerder in België was toegekomen.

Verzoeksters verweer is niet dienstig en kan door de Raad niet worden gevolgd. Verzoekster beperkt zich tot het louter herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen zonder een gegronde reden te geven voor de manifeste laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing op goede gronden vastgesteld dat verzoeksters problemen met haar eerste ex-echtgenoot zich in maart 2023 situeerden en die met haar tweede ex-echtgenoot tijdens het huwelijk en in de periode na de scheiding in februari 2023 (zonder concreet incident), dat verzoekster Georgië voor een eerste keer in januari 2024 verliet en naar België kwam maar er geen gebruik maakte van de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen terwijl er redelijkerwijze mag worden verwacht dat, indien verzoekster in Georgië werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen omwille van haar ex-echtgenoten, zij internationale bescherming zou zoeken van zodra ze daartoe de mogelijkheid had, wat ze echter naliet te doen. Verzoekster keerde na een week terug naar Georgië omdat haar minderjarige dochter daar nog verbleef. Dit handelen van verzoekster ondermijnt op ernstige wijze haar dringende nood aan internationale bescherming. Nadat verzoekster Georgië voor een tweede keer verliet en naar België kwam in januari 2025, wachtte ze nog zes maanden voordat ze in juni 2025 haar verzoek om internationale bescherming indiende. Het feit dat verzoekster heeft gewacht om haar verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat haar minderjarige zoon B. wegens beperkingen rond visumvrij reizen haar in januari 2025 nog niet naar België kon vergezellen, vormt geen gegronde reden voor de laattijdigheid van haar verzoek. Indien verzoekster werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen, mag er redelijkerwijze worden verwacht dat zij haar verzoek zou indienen van zodra ze daartoe de mogelijkheid had. Haar minderjarige zoon zou zich na zijn aankomst in België onmiddellijk kunnen aansluiten bij verzoeksters lopende procedure. Uit dit persoonlijk handelen van verzoekster en de manifeste laattijdigheid van haar verzoek kan terdege geen dringende nood aan internationale bescherming in haar hoofde worden vastgesteld.

5.6. Inzake haar vrees ten aanzien van haar eerste ex-echtgenoot verklaart verzoekster in het verzoekschrift dat hij verzoekster, als moeder die de volledige opvoedkundige verantwoordelijkheid binnen het gezin draagt, verantwoordelijk acht voor de seksuele oriëntatie van hun dochter. Het betreft hier volgens verzoekster een vorm van doorwerking (ricochet)-vervolging. Verzoekster vreest niet voor vervolging vanwege haar eigen seksuele geaardheid maar vanwege de 'toegeeflijkheid' die haar wordt toegeschreven ten aanzien van de LGBTQ+-gemeenschap en zal zij geen bescherming van de autoriteiten kunnen verkrijgen.

Verzoekster beperkt zich tot het poneren van een vrees en het op algemene wijze bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. De Raad kan verzoeksters verweer niet volgen en sluit zich integraal aan bij de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing die verzoekster geheel ongemoeid laat in haar verzoekschrift:

"Het is evenmin geloofwaardig dat u voor uw eerste ex-echtgenoot, D.K., dient te vrezen bij terugkeer naar Georgië:

U hebt geen enkele melding gemaakt van problemen na de echtscheiding met uw eerste ex-echtgenoot bij de DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS). U haalde pas op het CGVS aan dat hij u verwijten maakt omwille van uw dochter, dat u niet weet tot wat hij in staat zou zijn en dat hij ermee dreigde u te straffen (CGVS, pg 6). Indien u werkelijk persoonlijk zou moeten vrezen voor uw eerste ex-echtgenoot, mocht u niet hebben nagelaten deze vrees te vermelden bij de DVZ. Hiermee geconfronteerd kon u geen plausibele reden verstrekken voor deze opvallende omissie. U stelde enkel dat u wist dat het eerste interview kort was en dat u meer tijd zou

hebben bij het tweede interview (CGVS, pg 6). Dit kan niet afdoende verklaren waarom u een volledig asielmotief geheel onvermeld zou laten. Er wordt immers verwacht dat u bij de DVZ nauwkeurig, in het kort, weergeeft waarom u bij terugkeer problemen vrees of riskeert (DVZ, vragenlijst CGVS, nr. 1) en dat u een overzicht geeft van alle feiten die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht (DVZ, vragenlijst CGVS, nr. 3.5). In maart 2023 zou het tot een gewelddadige confrontatie gekomen zijn tussen uw ex en uw dochter N. omwille van haar seksuele oriëntatie (CGVS, pg 6). Voor zover er geloof zou worden gehecht aan dit incident, moet worden benadrukt dat dit geweld tegen uw dochter was gericht en niet tegen u. U wordt niet als slachtoffer vermeld in het verslag van het ministerie van binnenlandse zaken dat u neerlegde (zie groene map: stuk 6). Verder reikte u geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat uw ex na dit incident van plan zou zijn om u iets aan te doen. Hij kreeg een contactverbod opgelegd – ten aanzien van uw dochter, niet ten aanzien van u zoals u verkeerdelijk beweerde (CGVS, pg 6, groene map: stuk 6) - en sindsdien hebt u niets meer van hem vernomen (CGVS, pg 7). U verklaarde dat hij ‘verdween’ na het contactverbod (CGVS, pg 7). U verbleef zelf, zoals hierboven al besproken, nog tot januari 2025 op uw adres in Tbilisi. Redelijkerwijze zou hij al de gelegenheid gehad hebben zijn om dreigementen uit te voeren of daartoe pogingen te ondernemen indien hij er werkelijk op was belust u iets aan te doen. Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aangetoond dat u een persoonlijke, actuele en gegronde vrees dient te koesteren voor uw eerste ex-echtgenoot.”

5.7. Inzake haar vrees ten aanzien van haar tweede ex-echtgenoot verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar het herhaaldelijk psychologisch geweld dat zij moest ondergaan tijdens haar huwelijk. Tevens betwist ze dat er beschermingsmogelijkheden bestaan voor slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië en citeert uit algemene landeninformatie. Ze stelt dat hoewel er wettelijke verbeteringen zijn doorgevoerd, de praktische opvang en behandeling van geweld tegen vrouwen in Georgië zeer moeilijk blijft en dat de Georgische autoriteiten zelf geweld jegens vrouwen vertonen wat ertoe leidt dat slachtoffers van huiselijk geweld geen klacht kunnen indienen in een beschermde en veilige context. Verzoekster verwijst ook naar een recent rapport van Amnesty International en stelt dat er in Georgië jegens vrouwelijke demonstranten een systematische repressie bestaat door middel van seksueel en seksistisch geweld. Verzoekster besluit dat zij zich bevindt tussen de wijdverbreide homofobie en misogynie waardoor zij geen bescherming van de Georgische autoriteiten kan genieten.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij – ondanks de jarenlange problemen van psychologisch geweld tijdens haar huwelijk – geen actuele zwaarwichtige problemen meer heeft gekend met haar tweede ex-echtgenoot na de scheiding in 2023. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“Verder kende u geen zwaarwichtige problemen met J.S. na de scheiding. U bent uit de echt gescheiden in februari 2023. Na uw echtscheiding had u geen enkel contact meer met uw ex. De laatste keer dat u met hem in contact was, was toen u naar het justitiehuis ging om de scheiding te regelen (CGVS, pg 9). Gezien u nog tot januari 2025 in Georgië verbleef en dit op hetzelfde adres (CGVS, pg 4), zou worden verwacht dat u al zwaarwichtige problemen zou hebben gekend met uw ex indien hij er werkelijk op belust zou zijn om u iets aan te doen of u ‘te vernietigen (zowel psychologisch als fysisch)’ zoals u beweerde (DVZ, vragenlijst CGVS, 3.4).

U verklaarde echter enkel dat hij regelmatig in de buurt van uw woning werd gezien door uw burens, meer gebeurde er niet (CGVS, pg 8 en 9). Dit kwam dan ook nog eens weinig aannemelijk over, aangezien u hem op geen enkel moment zelf zou hebben gezien; u ook geen idee had wat hij deed op de momenten dat hij zou zijn gezien bij uw woning; en u zeer ontwijkend antwoordde op de vraag wanneer hij er voor het laatst werd gezien (CGVS, pg 9). Dat u niet meer wist te vertellen omdat u er slecht aan toe was en in bed lag (CGVS, pg 9), kan niet overtuigen. U was immers wel in staat om in januari 2024 naar België te reizen, waarbij u verklaarde dat het toen beter met u ging en u toen uw medicatie aan het afbouwen was (CGVS, pg 10). U bleek dus zeker niet de ganse periode van uw verblijf in Georgië na de echtscheiding aan uw bed te zijn gekluisterd. Bij de DVZ verklaarde u dat u acht maanden in uw bed doorbracht, wat ook niet de ganse periode na uw scheiding beslaat (DVZ, vragenlijst CGVS nr. 3.5). Indien uw ex dus nog zeer regelmatig in de buurt van uw woning zou zijn gezien, zouden meer omstandige verklaringen over zijn demarches worden verwacht. Deze vaststellingen maken dat er de nodige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt.

Alles samengenomen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u uw tweede ex-echtgenoot werkelijk dient te vrezen. Er is geen enkele (geloofwaardige) aanwijzing dat uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid zou worden bedreigd door uw tweede ex-echtgenoot sinds uw echtscheiding. Er is ook geen enkele concrete en geloofwaardige indicatie voorhanden waaruit zou kunnen blijken dat uw minderjarige zoon een vrees zou moeten koesteren voor uw ex-echtgenoot (CGVS, pg 5, 6 en 10).”

5.8. Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij geen beroep kon doen – of bij een (eventuele) herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster dient bijgevolg in concreto aan te tonen dat het haar in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten:

“Wat betreft uw vermeende problemen met uw tweede ex-echtgenoot na de scheiding verklaarde u nooit de hulp te hebben ingeroepen van de Georgische autoriteiten (CGVS, pg 11). Het spreekt voor zich dat de autoriteiten slechts kunnen optreden en bescherming bieden indien zij op de hoogte worden gesteld van een bepaalde problematische situatie. U haalde aan dat dit onmogelijk was omdat hij zich voordeed als een zorgzame man en u onder invloed was van medicatie waardoor u niet functioneerde (CGVS, pg 11). U zou de politie niet kunnen overtuigen dat hij u stalkte omdat de politie hem zou geloven en niet u (CGVS, pg 11). Dit zijn echter louter veronderstellingen aangezien u nooit enige poging ondernam om de politie in te lichten over de situatie. U kan er niet zonder meer vanuit gaan dat men u niet zou geloven, zeker wanneer wordt overwogen dat uw burens hem zouden hebben gezien nabij uw woning en er dus potentiële getuigen waren die uw relaas konden bijtreden (CGVS, pg 9). Uw psychische toestand voorafgaand aan uw vertrek uit Georgië biedt evenmin voldoende verklaring voor het gebrek aan enige poging om de autoriteiten in te schakelen. U was immers niet de ganse periode in de onmogelijkheid om iets te ondernemen zoals hierboven al werd besproken en bovendien genoot u de steun van uw burens en uw kinderen, die u eventueel hadden kunnen helpen om stappen te zetten of zelf de politie hadden kunnen inschakelen.

Aangaande uw eerste ex-echtgenoot, bleek dat de autoriteiten opraden tijdens en na het incident in maart 2023 (CGVS, pg 6). Een van uw burens verwittigde de politie en zij kwamen ter plaatse (CGVS, pg 12, groene map: stuk 6). Uw ex werd vervolgens een contactverbod ten aanzien van uw dochter opgelegd (CGVS, pg 6, groene map: stuk 6). Uit niets blijkt dat de autoriteiten niet zouden willen of kunnen optreden indien u problemen zou kennen met uw eerste ex-echtgenoot.

Ten slotte wordt nog opgemerkt dat u voldoende zelfredzaam en initiatiefrijk bent om stappen te ondernemen om bescherming te verkrijgen indien dit nodig zou zijn. U hebt hogere studies gevolgd, u hebt gewerkt in Georgië, u genoot de steun van uw kinderen en uit niets blijkt dat uw psychische toestand op heden van die aard zou zijn dat deze u zou verhinderen om stappen te ondernemen (CGVS, pg 3, 5).”

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande.

5.9. Inzake de seksuele oriëntatie van haar dochter N. en het gebrek aan bescherming voor personen van de LGBTQ+-gemeenschap verwijst verzoekster in het verzoekschrift omstandig naar algemene landeninformatie inzake de actuele situatie van LGBTQ+-gemeenschap in Georgië.

De Raad merkt op dat de vrees van verzoeksters dochter en de geloofwaardigheid van haar seksuele oriëntatie afzonderlijk dient te worden beoordeeld in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat het loutere gegeven dat verzoeksters dochter mogelijk problemen zou hebben gekend omwille van haar seksuele oriëntatie niet automatisch betekent dat verzoekster als moeder een gegronde vrees zou moeten koesteren omwille van de seksuele oriëntatie van haar dochter. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt geenszins dat elke ouder van een kind dat tot de LGBTQ+-gemeenschap behoort, wordt vervolgd dan wel een risico loopt op ernstige schade. Verzoeksters verwijzing naar algemene landeninformatie in het verzoekschrift werpt hier geen ander licht op. Verzoekster dient haar individuele vrees in concreto aan te tonen, waar zij echter niet in slaagt.

5.10. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat de door verzoekster neergelegde documenten bovenstaande bevindingen niet vermogen te wijzigen.

Wat betreft de bij aanvullende nota neergelegde beëdigde Nederlandse vertalingen van de Turkse medische documenten, verwijst de Raad naar de pertinente motivering in de bestreden beslissing:

“De Turkse medische documenten tonen aan dat u in 2022 een medische behandeling kreeg in een Turks ziekenhuis voor psychische klachten, wat op zich niet wordt betwist. Deze medische verslagen die allen dateren van voor uw scheiding tonen niet aan dat u na uw echtscheiding nog problemen kende met uw ex-echtgenoot.”

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat uit deze Turkse medische documenten weliswaar blijkt dat verzoekster tussen maart en december 2022 verschillende keren in een Turks ziekenhuis is opgenomen voor de medische behandeling van haar psychische problemen maar dat er nergens melding wordt gemaakt van het feit dat deze psychische problemen zouden voortkomen uit het herhaaldelijk psychologisch geweld van haar toenmalige echtgenoot. In deze medische documenten wordt vermeld dat verzoeksters psychische problemen voortkomen uit het feit dat haar vader in haar armen is overleden en dat zij jaren heeft geleden onder het feit dat haar vader aan levercirrose leed.

5.11. Het verweer van verzoekster is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van bovenstaande motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

5.12. Er kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.13. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in het land en de regio van herkomst van verzoekster actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.14. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.15. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

5.16. Wat betreft de aangevoerde schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, benadrukt de Raad dat dit enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Een loutere weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus houdt geen schending in van het desbetreffende artikel. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe een inmenging in het privé-, familie- en gezinsleven van verzoekster uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

5.17. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.19. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.20. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS